

ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม
Attitudes In English Language Learning of Law Students, Faculty
of Arts and Sciences, Law Department, Nakhon Phanom University

ณัฐภณ อ้นชัน¹ ระวิสุตา บุญครอง²
Natthaphon Anchan Rawisuda Bunkrong

บทคัดย่อ (Abstract)

วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่มาสภาพปัญหาของ ทัศนคติ ทฤษฎี ศัพท์เฉพาะที่ใช้ในทางนิติศาสตร์ในการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูดพบว่า ปัญหาในการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูดในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษานิติศาสตร์ในห้องเรียนมีปัญหาหลายประการ เช่น การใช้ศัพท์เฉพาะทางของนิติศาสตร์ ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการแปล ซึ่งเป็นภาษาที่มีคำศัพท์เฉพาะจำนวนมากอาจยากต่อการอ่านและการตีความ จึงนำมาสู่การบูรณาการด้านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษานิติศาสตร์โดยเฉพาะ เพื่อให้เกิดประโยชน์และเป็นแนวทางในการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับศัพท์เฉพาะทางกฎหมายได้อย่างถูกต้องและเป็นรูปธรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ ควรมีการปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมด้านเทคนิคการสอนของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการบรรยายภาษาอังกฤษและผู้สอนกฎหมายสำหรับนักศึกษานิติศาสตร์เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษตามบริบทในห้องเรียน รวมทั้งให้ผู้สอนหาเทคนิควิธีการสอนหรือวิธีปฏิบัติให้นักศึกษานิติศาสตร์ซึ่งอาจทำให้จดจำคำศัพท์เฉพาะได้อย่างแม่นยำ โดยการจัดกิจกรรมในห้องเรียนหรือสอนในห้องศาลจำลอง เพื่อนำไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับสถานการณ์จริงหรือเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจช่วยให้นักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมสามารถเรียนและใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม

คำสำคัญ (Keywords): ทัศนคติ; นักกฎหมาย; ภาษาอังกฤษ; กิจกรรม

Received: 2022-07-01 Revised: 2022-08-08 Accepted: 2022-08-09

¹ อาจารย์ประจำสาขานิติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
Lecturers, Law Program, Faculty of Arts and Sciences, Nakhon Phanom University. Corresponding
Author e-mail: nali_234@hotmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
Lecturer of English Language, Faculty of Arts and Sciences Nakhon Phanom University

Abstract

This research on attitudes in learning English among law students, Faculty of Arts and Sciences, Faculty of Laws, Nakhon Phanom University aimed to study the origins of problems of attitudes, theories, legal terminology in listening, reading, writing and speaking. There are a number of problems with listening, reading, writing and speaking in English for law students in the classroom, such as the use of legal terminology. ability to read ability to translate A language with a large number of specialized vocabulary can be difficult to read and interpret. This has led to the integration of English language for law students especially. In order to be useful and provide a guideline for the correct and concrete use of English in legal terminology in learning English, there should be improvements and amendments to the teaching techniques of the persons responsible for the lectures. English and law tutors for law students on practical methods of using English in context in the classroom. Including having teachers find techniques, teaching methods or practices for law students that may help them remember specific words accurately. by organizing activities in the classroom or teaching in a mock court room To analyze and compare with the actual situation or events that may occur in the future. This may help law students of the Faculty of Arts and Science in Law, Nakhon Phanom University to learn and use English for lawyers in a concrete manner.

Keywords: Attitude; Lawyer; English; Activity

บทนำ (Introduction)

การติดต่อสื่อสารไร้พรมแดนไม่ว่าจะเป็นบริษัทข้ามชาติหรือนักธุรกิจที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมีจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการทำงาน การติดต่อสื่อสารภาษาอังกฤษนับเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมในการสื่อสาร ซึ่งใช้เป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารผู้ทำธุรกิจหรือผู้ที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย เมื่อมีการทำธุรกิจระหว่างชาวต่างชาติและคนไทยจึงจำเป็นเป็นอย่างมากที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (เขาวลัษณ์ ยิ้มอ่อน, 2557) เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสาร และยังเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงาน เมื่อเราต้องติดต่อกับคนต่างวัฒนธรรมจึงถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน และจะมีอิทธิพลมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการทำงานที่ต้องสื่อสารกับคนทั่วโลก อีกทั้ง ความต้องการนักกฎหมายที่มีความเข้าใจภาษาอังกฤษที่เป็นภาษากฎหมายมากขึ้นในการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย เช่น การแปลเอกสารทางกฎหมาย การร่างสัญญา การสื่อสารเมื่อมีกรณีพิพาทระหว่างชาวต่างชาติและคนไทยที่เป็นภาษาอังกฤษ หรือการเพิ่มทักษะและความรู้ทางด้านกฎหมายในเชิงเปรียบเทียบสำหรับนักศึกษา

กฎหมายเอง (ดวงเด่น นาคสีหราช, 2563) อาจจะช่วยให้ประเทศพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกได้นั้น ทรัพยากรมนุษย์ของแต่ละประเทศจะต้องมีความรู้ความชำนาญในสาขาอาชีพของตน มีความเข้าใจในหลักคิดและแง่มุมทางวัฒนธรรมของประเทศที่ตนเข้าเกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องมีความสามารถในการใช้ภาษากลางในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพอย่างเชี่ยวชาญ เนื่องมาจากจำนวนประชากรโลกมากกว่าหนึ่งในสี่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับปฏิบัติงานได้จนถึงระดับคล่องแคล่ว และมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ หากคนไทยต้องการติดต่อสื่อสารกับประชาคมโลก ก็จะต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางได้ในระดับดี (Crystal, 2003) จากสถานการณ์โลกดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่าในอนาคตการติดต่อสื่อสารกับประชาคมโลกหรือระหว่างประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศไทย จะต้องชี้แนะให้เยาวชนและประชาชนชาวไทย เล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น รวมทั้งจะต้องเร่งพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในชาติให้มีศักยภาพอยู่ในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสาร เจรจาต่อรองสร้างความเข้าใจ ความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีกับประชาคมโลกและประเทศสมาชิกในประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแสวงหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้อย่างกว้างขวางไร้พรมแดน (กระทรวงพาณิชย์, 2552) สำหรับหลักวิชาชีพนักกฎหมายเป็นข้อควรประพฤติปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพเป็นนักกฎหมายที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมและประชาชนโดยปกติถือว่าจริยธรรมในวิชาชีพมีมาตรฐานสูงกว่าข้อบังคับของนักกฎหมาย การกระทำบางอย่างไม่ผิดข้อบังคับแต่ถือว่าผิดจริยธรรมในวิชาชีพควบคู่ไปกับภาษาที่ใช้และที่ขาดไม่ได้ คือ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเพื่อสื่อสารได้อย่างครบถ้วน (จิตติ ติงศัทพ์, 2548) จึงเกิดปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม ซึ่งเป็นวิชาที่มีลักษณะและการทำงานเฉพาะทางกฎหมาย หากผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจจากหลักและพื้นฐานพร้อมทั้งเทคนิคในการนำวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ย่อมเกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวนิสิตนักศึกษากฎหมายที่จบการศึกษาแล้วเข้าทำงานด้านกฎหมายในอนาคต จึงเกิดปัญหาด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมหลายประการ ดังนี้

ปัญหาด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีพอ จึงทำให้ไม่ชอบเรียนขาดความกระตือรือร้น จึงขาดความรู้ความชำนาญขาดทักษะในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะขาดความเข้าใจในด้านโครงสร้างประโยค มีปัญหาทางด้านการอ่านตำราการเรียน การฟัง และการพูด

ปัญหาด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมด้านศัพท์เฉพาะทางกฎหมายยากต่อการทำความเข้าใจและตีความ เพราะมีลักษณะเฉพาะ และคำบางคำก็ไม่มี ความหมายเหมือนกับ

ความหมายที่ใช้ทั่วไปในภาษาอังกฤษ อีกทั้งไวยากรณ์และโครงสร้างภาษาก็แตกต่างจากที่ใช้ในภาษาอังกฤษทั่วไป

ปัญหาด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิเทศศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมในระดับมหาวิทยาลัยไม่ค่อยเน้นการสอนภาษาอังกฤษ จึงขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้และฝึกฝนบางมหาวิทยาลัยกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเป็นเพียงวิชาเลือก

จากสภาพปัญหาที่ผู้วิจัยได้ค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและผู้บรรยายกฎหมาย จึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายที่มีสื่อรูปแบบการสอน และวิธีการที่เหมาะสม ตรงกับความสนใจของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถพูดภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้อื่นได้ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการทำโครงงานของนักเรียนนิเทศศาสตร์ เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโครงงานส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองตามสถานการณ์จริงและตรงกับความต้องการของผู้เรียนเอง ดังนั้น สื่อการสอนที่ทันสมัยและมีสถานการณ์คล้ายคลึงกับชีวิตจริงของผู้เรียนและวิธีการสอนอาจสามารถกระตุ้นความสนใจ หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้รูปแบบการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ แลกเปลี่ยนและใช้ภาษาอังกฤษเสมือนในชีวิตจริงได้ในห้องเรียนจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารที่ดีขึ้น (อดิگانต์ ทองมาก, 2552)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษากระบวนการและวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนิเทศศาสตร์บัณฑิตให้เข้ากับทัศนคติของนักศึกษานิเทศศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม
2. เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากกระบวนการและวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายที่ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในศัพท์เฉพาะทางกฎหมายของนักศึกษานิเทศศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม
3. เพื่อเสนอแนะถึงวิธีการรับฟังความคิดเห็นกระบวนการและวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายที่ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในศัพท์เฉพาะทางกฎหมายของนักศึกษานิเทศศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ผู้วิจัยได้ศึกษาการเรียนการสอนแต่ละวิธีในห้องเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ซึ่งมีความแตกต่างกันด้านทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายของนักศึกษานิเทศศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม ดังนี้

1. การเรียนในห้องเรียน ผู้สอนได้บรรยายให้นักเรียนฟังโดยการจะจดจำศัพท์เฉพาะทางกฎหมายของภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย
2. การอ่านด้วยตนเอง ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านศัพท์เฉพาะทางกฎหมายของภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเพื่อให้เกิดการจดจำ
3. การฟังและได้เห็น เช่น การศึกษาทางอินเทอร์เน็ต ยูทูบ เพื่อให้เกิดการจดจำ รวมทั้งการได้แลกเปลี่ยนพูดคุยกันในห้องเรียน เช่น การพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กันในห้องเรียน กลุ่ม จะช่วยให้ผู้เรียนจดจำภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายได้ดียิ่งขึ้น

ผู้สอนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายและผู้สอนกฎหมายยังได้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากยิ่งขึ้น และใช้กิจกรรมต่างๆที่มีความหลากหลายเข้ามาช่วยในการดำเนินการสอน เช่น การจัดกิจกรรมในห้องเรียน การจัดกลุ่มถาม-ตอบภาษาอังกฤษ โดยครูผู้สอนคำนึงถึงความสามารถ ความถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน (เบญจวรรณ พงศ์มธุวาน, 2544) ของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม

ผลการวิจัย (Research Results)

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมในห้องเรียนของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมพบว่า นักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมได้แสดงความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อความไม่เข้าใจในการฟัง การอ่าน การเขียน และการตอบคำถามในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) ดังนี้

1. ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษยังไม่ดีพอ จึงทำให้ไม่ชอบเรียนขาดความกระตือรือร้น จึงขาดความรู้ความชำนาญขาดทักษะในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะขาดความเข้าใจในด้านโครงสร้างประโยค มีปัญหาทางด้านการอ่านตำราการเขียนการฟัง
2. ด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมด้านศัพท์เฉพาะทางกฎหมายยากต่อการทำความเข้าใจและตีความของนักศึกษานิติศาสตร์ เพราะมีลักษณะเฉพาะ และคำบางคำก็ไม่มี ความหมายเหมือนกับความหมายที่ใช้ทั่วไปในภาษาอังกฤษ
3. ด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมในระดับมหาวิทยาลัยไม่ค่อยเน้นการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย จึงทำให้นักศึกษานิติศาสตร์ขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้และฝึกฝนบางมหาวิทยาลัยกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนของนักศึกษานิเทศศาสตร์คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สาขานิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมก็เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายซึ่งมีหลายแนวคิดและกลวิธีที่จะช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ผู้สอน และพัฒนาทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้สอนการวางแผนในการจัดการเรียนการสอน การเลือกกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน การเลือกสื่อการเรียนรู้เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้นำทฤษฎีที่อาจเกี่ยวข้องในเรื่องนี้มาเป็นตัวอย่งในการพัฒนาด้านทัศนคติหรือความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

ทฤษฎีทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ ได้มีนักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ทัศนคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอกในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นในการสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2520)

ทัศนคติ หมายถึง สภาวะของความพร้อมทางจิตซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์และสภาวะของความพร้อม ทัศนคติจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อบุคคล (สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2525)

คำว่า “ทัศนคติ” (Atitude) หรือมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “เจตคติ” มีผู้ให้นิยามไว้ต่าง ๆ กันมากมาชมากกว่า 100 นิยาม ในที่นี้จะขอเลือกนำมากล่าวเพียง 3 นิยาม ที่ได้การยอมรับ ดังนี้

นิยามที่ 1 ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่งว่ามีลักษณะอย่างไร มีความรู้สึกทางบวกหรือทางลบ (Positive or Ncgative) ชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ หรือเห็นด้วยหรือคัดค้าน (Loudon & Bita, 1993) ซึ่งตามนิยามนี้ เป็นการมองทัศนคติในแง่ความรู้สึก หรือปฏิกิริยาท่าทีที่มีต่อวัตถุ

นิยามที่ 2 ทัศนคติ หมายถึง ความมีใจ ไม่เอียง อันเกิดจากการเรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อวัตถุหรือระดับขั้นของวัตถุ ในลักษณะเห็นดีเห็นชอบหรือไม่ชอบอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ (Assael, 1993) เช่น ทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อตราสินค้า ก็หมายถึงความโน้มเอียงของผู้บริโภคอันเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่จะประเมินตราสินค้าว่าชอบหรือนั้น หรือไม่ชอบหรือนั้นอย่างสม่ำเสมอคงเส้นคงวา

นิยามที่ 3 ทัศนคติ อาจให้คำนิยามที่ 2 มาแยกลักษณะเพื่อให้เห็นเป็นข้อ ๆ แล้วให้นิยามใหม่ว่า หมายถึง 1) เป็นความรู้สึกนึกคิดที่ก่อขึ้นจากการเรียนรู้ (Leamed Construct) 2) ความโน้มเอียงที่จะตอบสนองต่อ (Tendency to Response to) 3) วัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง (An Object) 4) ในลักษณะที่มั่นคงสม่ำเสมอ (Consistenly) และ 5) ในแนวทางเห็นชอบด้วยหรือไม่ชอบ (Favorable or Unfavorable Way) (Onkvisit & Shaw, 1994,)

ดังนั้น จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ทักษะคิด หมายถึง ความรู้สึก ความคิดหรือความเชื่อ และแนวโน้มที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของบุคคล เป็นปฏิกิริยาโต้ตอบ โดยการประมาณค่าว่าชอบหรือไม่ชอบ ที่จะส่งผลกระทบต่อ การตอบสนองของบุคคลในเชิงบวก หรือเชิงลบต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ ในสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้น โดยที่ทักษะคิดนี้ สามารถเรียนรู้ หรือจัดการได้โดยใช้ประสบการณ์ และทักษะคิดนั้นสามารถที่จะรู้หรือถูกต้องความได้ จากสิ่งที่คนพูดออกมาอย่างไม่เป็นทางการ หรือจากการสำรวจที่เป็นทางการ หรือจากพฤติกรรม ของบุคคลเหล่านั้น

ทฤษฎีอัตวิสัย

เดส์การ์ตส์เริ่มต้นศึกษาค้นคว้าหาเครื่องมือที่ให้ความแน่นอนในการแสวงหาความรู้หรือ ญาณวิทยา อันเป็นความรู้ที่สามารถนำไปสู่ความจริงได้ เดส์การ์ตส์ใช้หลักการทางคณิตศาสตร์ (เรขาคณิต) ในการตรึงตรอง รูปแบบการตรึงตรองและการคำนวณนั้นเป็นวิธีการแบบการลดทอน เป็นการลดทอนทุกสิ่งทุกอย่างจนเหลือเพียงแต่ความคิดและการมีอยู่ของตนเอง การมีอยู่ของตัวตน ในฐานะอัตภาวะจึงมีอยู่จากการใช้ความคิดเชิงเหตุผล ตรงจุดนี้ล๊อคได้เข้ามาโต้แย้งไว้อย่างหนัก แน่นว่า การจะเข้าถึงความจริงด้วยญาณวิทยานั้นจำเป็นต้องใช้เงื่อนไขของประสบการณ์เช่นเดียวกันนั้น การมีอยู่ของตัวตนก็ต้องขึ้นตรงกับเงื่อนไขของประสบการณ์ที่ก่อร่างสร้างตัวตนขึ้นมา ประสบการณ์สร้างการมีอยู่ของตัวตน นอกจากนี้ฮิวม์ก็ยังได้เข้ามาสมทบและสนับสนุนกับแนวคิด ของล๊อค แนวคิดของฮิวม์ถือเป็นแนวคิดญาณวิทยาแนวประสบการณ์นิยมที่มีความสมบูรณ์มากกว่า แนวคิดของล๊อค กล่าวคือฮิวม์พยายามอุดช่องโหว่ของล๊อคโดยการสร้างเครือข่ายและจุดเชื่อมโยง ของประสบการณ์เพื่อที่จะตอบปัญหาเกี่ยวกับการรับรู้และการมีอยู่ของตัวตน ซึ่งแม้ว่าในท้ายสุดนั้น ฮิวม์เองก็ไม่สามารถหาข้อสรุปได้อย่างที่ตนพอใจ ฉะนั้นจึงสังเกตได้ว่านักปรัชญาสมัยใหม่ทั้ง 3 คน มีความพยายามที่จะอธิบายและยืนยันการมีอยู่ของตัวตนในฐานะอัตภาวะผ่านประเด็นคำถามทาง ญาณวิทยา กล่าวคือเป็นการตอบคำถามเรื่องการมีอยู่ของตัวตน และอัตวิสัย ผ่านขอบข่ายของการ คิดและผัสสะเท่านั้น ด้วยเหตุนี้นักปรัชญาทั้ง 3 คนจึงถกเถียงประเด็นทางอัตวิสัยจากคำถามที่ว่า “อะไรคือตัวตนและอัตวิสัย?” และ “ตัวตนและอัตวิสัยมีอยู่ได้อย่างไร?” ทั้งนี้ คำถามเหล่านี้กลับ กลายเป็นคำถามที่นำไปสู่พัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ที่มีบทบาทอย่างมากในปัจจุบัน (ทวีชัย ยิน ธรรม, 2558)

ซอเรน อับบี เคียร์เคอร์ค นักปรัชญา-นักเทววิทยาชาวเดนมาร์ก ได้ลุกขึ้นวิพากษ์วิจารณ์ แนวคิดทางด้านศาสนาและแนวคิดทางปรัชญารวมถึงวิถีสังคมที่ครอบงำประเทศเดนมาร์กใน ขณะนั้น ศาสนาคริสต์ในยุคสมัยของเคียร์เคอร์คมีทั้งนิกายลูเธอร์ (Lutheranism) ซึ่งเป็นนิกาย หลักที่ถือคำสอนตามวิธีปฏิพัฒนาการของเฮเกล (Hegelian dialectic และนิกายคาทอลิกที่ นำเสนอแนวคิดตามวิธีนัยของเดส์การ์ตส์ ซึ่งทั้ง 2 วิธีเป็นวิธีการที่ใช้เหตุผลสร้างระบบตาม โครงสร้างของแต่ละวิธีตามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เคียร์เคอร์คเห็นว่าเป็นวิธีการที่ผิดทั้งสองวิธี บิดเบือนคำสอนที่แท้จริงของศาสนาคริสต์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย (กิริติ บุญเจือ, 2522) จึงลุกขึ้นมา

วิพากษ์วิจารณ์แนวคิดทางด้านศาสนาที่ได้ครอบงำประเทศเดนมาร์กในขณะนั้น ควบคู่กับไปการโต้แย้งแนวคิดของเฮกส นักปรัชญาผู้ยิ่งใหญ่แห่งศตวรรษ

ดังนั้น เคียร์เคกอร์ตเห็นว่ามนุษย์ทุกคนที่ดำรงอยู่ในโลกนั้นล้วนแล้วแต่ประกอบด้วยเรื่องราวที่แตกต่างกัน รวมถึงดำรงอยู่ในเงื่อนไขที่จำกัดไปด้วยเวลาและพื้นที่ เงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้เองที่ทำให้มนุษย์แต่ละคนไม่สามารถที่ “เลียนแบบ” แนวทางของชีวิตซึ่งกันได้ ทั้งนี้เคียร์เคกอร์ตยังเห็นแย้งกับความพยายามของนักคิดที่จะสร้างระบบเพื่อรองรับชีวิตมนุษย์เสมือนเช่นหุ่นยนต์ที่ทำตามโปรแกรมที่ถูกบัญญัติไว้ เนื่องจากชีวิตของมนุษย์เต็มไปด้วยสถานการณ์ที่บางครั้งเหตุผลเองก็อาจสามารถรองรับการพิจารณาได้พร้อมทั้งกฎเกณฑ์ทางสังคมเองก็ได้แก้ไขและตอบสนองความหมายของชีวิตเราได้ ด้วยปัญหาดังกล่าวข้างต้นเคียร์เคกอร์ตจึงนำเสนอให้เราตั้งคำถามสืบทอดไปยังต้นตอของปัญหาและวาทกรรมที่กดทับชีวิตของเราเพื่อทำให้เรามองเห็นถึงเรื่องราวของชีวิตในอดีตและหันกลับไปมองหาสิ่งที่ทำให้เรารู้สึกมีความสุขและสอดคล้องกับแรงปรารถนาของเรา อัตวิสัยในที่นี้จึงเปรียบเสมือนกับการดำรงอยู่กับชีวิตของตนเองและความปรารถนาของตนเอง ในสถานการณ์ต่างๆ ที่มีการปฏิสัมพันธ์กันกับสังคม ด้วยจุดประสงค์เพื่อให้เราไม่ถูกรอบงำและหลงลืม "เงื่อนไข" ของตนเอง อย่างไรก็ตามเคียร์เคกอร์ตก็เห็นว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหรือผู้อื่นยอมนำเราไปสู่ความตึงเครียดของชีวิตรวมถึงความลังเลในการตัดสินใจของการดำรงอยู่ จุดนี้เองที่เคียร์เคกอร์ตได้เสนอให้เราใช้ศรัทธาเป็นตัวชี้นำชีวิตเพื่อสร้างความสุขสงบให้กับชีวิตของเราแต่ละคน (เคียร์เคกอร์ต, ซอเรน, 2552).

ทฤษฎีการแสดงความคิดเห็น

คำว่า “ความคิดเห็น” (Opinion) ได้มีนักวิชาการให้คำนิยามไว้ต่าง ๆ กัน เช่นเอนเกล และ เชลล์กลูบ (Engle & Shellgrove, 1969) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็น คือการแสดงออกค่านิยมคติที่ออกมาเป็นคำพูด เป็นการสรุปหรือการลงความคิดเห็นโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่

เบส (Best, 1977) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางด้านความเชื่อ และความรู้สึกรักของแต่ละบุคคลโดยการพูด

ชอว์ และแจ๊ค (Shaw & Jack, 1967) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออก ซึ่งการตัดสินใจจากการประเมินค่า (Evaluation Sadgmenti/ หรือ ทศนะ (Point of View) เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และความคิดย่อมได้รับอิทธิพลของทัศนคติ

มอร์แกน และคิง (Morgan & King, 1971) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือการยอมรับคำพูดที่เกิดขึ้นโดยทัศนคติ

วัตรฐ อาจหาญ, 2542 ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากความเชื่อ ความคิดและทัศนคติ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาก่อนที่จะตัดสินใจแสดงออกมา การลงความเห็นอาจจะเป็นไปได้ในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นต่าง ๆ นั้น ประกอบขึ้นด้วยสิ่งสำคัญ ๆ คือ ความรู้ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

ดังนั้น ทฤษฎีการแสดงความคิดเห็น อาจสรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นสภาพความรู้สึกที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับมา โดยบุคคลนั้นอาจจะแสดงออกมาทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการพูด ลักษณะท่าทาง หรือไม่แสดงออกเลยก็ได้ จากแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคล ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีพื้นฐานจากส่วนประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม

ทฤษฎีการมีส่วนร่วม

นักวิชาการหลายท่านได้ให้นิยามคำว่า การมีส่วนร่วมไว้ ดังนี้

เจมส์ แอล เครย์ตัน, 2551 ได้กำหนดความหมายของการมีส่วนร่วมว่า เป็นกระบวนการที่รวบรวมความห่วงกังวล ความต้องการและค่านิยมต่าง ๆ ของสาธารณชนไว้อยู่ในกระบวนการตัดสินใจของรัฐและเอกชน เป็นการสื่อสารสองทางและการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อการตัดสินใจที่ดีกว่าและที่ได้รับการสนับสนุนจากสาธารณชน

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล, 2548 กล่าวถึง การมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การที่อำนาจในการตัดสินใจไม่ควรเป็นของกลุ่มคนจำนวนน้อย แต่อำนาจควรได้รับการจัดสรรในระหว่างประชาชนเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสที่จะมีอิทธิพลต่อกิจกรรมส่วนรวม (บัณฑิต จันทรโรจนกิจ, 2558)

อีสตัน (David Easton, 1971) ให้ความคิดเห็นว่า การมีส่วนร่วมเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญของกระบวนการทางการเมืองและกระบวนการในการจัดการต่อปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารของสังคมยุคใหม่ที่เน้นปัจจัยในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการเสนอข้อเรียกร้องและการสนับสนุน

ดังนั้น การมีส่วนร่วม หมายถึง การกระจายโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ร่วมทั้งการจัดสรรทรัพยากรของชุมชนและของชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน โดยการให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำปรึกษา ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติงานรวมถึงการควบคุมโดยตรงจากประชาชนหรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษามีสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การให้ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ การร่วมตัดสินใจทั้งในขั้นตอนการริเริ่มนโยบาย การจัดทำแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ (คะเนิงนิจ ศรีบัวเอี่ยม, 2545)

ตัวอย่างศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย

ประโยคที่มีคำศัพท์เรียกชั้นศาล “The Court of Justice is classified into three levels consisting of Courts of First Instance, Courts of Appeal and the Supreme Court.” ศาลยุติธรรมแบ่งออกเป็น สามระดับประกอบด้วยศาลชั้นต้น ศาลชั้นอุทธรณ์ และศาลฎีกา The Supreme Court is the highest Court of Justice ศาลฎีกาเป็นศาลยุติธรรมชั้นสูงสุด

- Tort ละเมิด Torts, tort law กฎหมายละเมิด - Damage ความเสียหาย Damages ค่าเสียหาย - Strict liability ความรับผิดชอบเด็ดขาด - In tort situation, most claims arise from unintended harms. ในกรณีละเมิด ความเสียหายส่วนใหญ่มีได้เกิดจากการกระทำโดยจงใจ Lawyer ทนายความ นักกฎหมาย

- Lawyers need both knowledge of law and courtroom skill to fulfill their duty as a representative for their clients. ทนายความจะต้องมีทั้งความรู้กฎหมายและทักษะการว่าความในศาลเพื่อที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ ในฐานะผู้แทนของลูกค้าได้อย่างเต็มที่

- คำว่าทนายว่าความในศาล ใช้ภาษาอังกฤษว่า litigant, litigator

- judge, justice ผู้พิพากษา

- Justice ความยุติธรรม justice, fairness

- ยุติธรรม adj. ใช้ภาษาอังกฤษว่า just, fair

“Constitution รัฐธรรมนูญ” “Court of Justice ศาลยุติธรรม” “Administrative Court ศาลปกครอง” Military Court ศาลทหาร” “Constitutional Court ศาลรัฐธรรมนูญ”

- The Supreme Court is the highest Court of Justice which has power to adjudicate cases under the law all over the country. ศาลฎีกาเป็นศาล ยุติธรรมชั้นสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั่วประเทศตามบทบัญญัติของกฎหมาย

- Try and adjudicate พิจารณาพิพากษาคดี - Trial and adjudication (n.) การพิจารณาพิพากษาคดี - Trial court ศาลที่มีการพิจารณาคดี คือ ศาลชั้นต้น - Discretionดุลพินิจ

- Question of law ปัญหาข้อกฎหมาย - Question of fact ปัญหาข้อเท็จจริง การวินิจฉัยต้องกระทำโดยอาศัยพยานหลักฐาน - Evidence พยานหลักฐาน วิชาพยานหลักฐาน - Procedural law กฎหมายวิธีสบัญญัติ - Party คู่ความ (pleading คำ คู่ความ) - Plaintiff โจทก์ - defendant จำเลย

ดังนั้น การตัดสินใจเรียนวิชานี้ ไม่ได้เกิดขึ้นด้วยเหตุบังเอิญแต่อย่างใด หากเพราะความชอบ (ฉันทะ) ที่มีเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จึงต้องแสดงความมุ่งมั่น (วิริยะ) ต่อไป ข้อความทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยตั้งใจมีความปรารถนาดีต่อนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายต่อไป

สรุปผลการวิจัย (Summary of research results)

เรื่องความยุ่งยากของภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายนี้ แม้ในอารยประเทศก็ยังถกเถียงกันอยู่ว่าทำอะไรให้มันเข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งให้เหมือน ๆ กับภาษาทั่ว ๆ ไป การวิจัยในเรื่องนี้พบว่า นักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม ต่างก็แสดงทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายอันมีความแตกต่างกันออกไป เช่น ความน่าเบื่อ ยืดเยื้อ และความเข้าใจยากในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีลักษณะตรงกันข้ามกันทางศิลปศาสตร์แต่ก็ต้องเรียน เพราะเป็นเหตุผลทางด้านกฎหมายของนักกฎหมายที่ต้องการรักษาความสำคัญ

ในการใช้ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ทางกฎหมาย กล่าวคือ ต้องการให้เกิดความรัดกุม ความชัดเจนให้มากที่สุด จึงจำเป็นที่จะต้องรักษาสำนวนกฎหมายไว้ และทุกคำในประโยคที่เขียนไปนั้นต้องสามารถอธิบายได้ หากเขียนไปตามอำเภอใจไม่ ดังนั้น การเรียนรู้ศัพท์ด้านกฎหมายของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ศึกษาจึงต้องอาศัยความหมั่นฝึกฝนในการอ่านทำความเข้าใจ รู้จักจดจำนำมาใช้ เพื่อนำไปสู่การร่างสัญญาหรือเอกสารด้านกฎหมายอื่น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ดังนั้น ผลจากการวิจัยในเรื่องปัญหาด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม จึงสรุปได้ ดังนี้

1) ปัญหาด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีพอ จึงทำให้ไม่ชอบเรียนขาดความกระตือรือร้น จึงขาดความรู้ความชำนาญขาดทักษะในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะขาดความเข้าใจในด้านโครงสร้างประโยค มีปัญหาทางด้านการอ่านตำราการเขียน การฟัง และการพูด

2) ปัญหาด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมด้านศัพท์เฉพาะทางกฎหมายยากต่อการทำความเข้าใจและตีความ เพราะมีลักษณะเฉพาะ และคำบางคำก็ไม่มี ความหมายเหมือนกับ ความหมายที่ใช้ทั่วไปในภาษาอังกฤษ อีกทั้งไวยากรณ์และโครงสร้างภาษาก็แตกต่างจากที่ใช้ในภาษาอังกฤษทั่วไป และ

3) ปัญหาด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมในระดับมหาวิทยาลัยไม่ค่อยเน้นการสอนภาษาอังกฤษ จึงขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้และฝึกฝนบางมหาวิทยาลัยกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเป็นเพียงวิชาเลือก นักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม ยังไม่อาจจดจำคำศัพท์ของภาษาอังกฤษทางกฎหมายได้เท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ควรมีการปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมด้านเทคนิคการสอนของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบการบรรยายภาษาอังกฤษและผู้สอนกฎหมายสำหรับนักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมในการเรียนห้องเรียนเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษตามบริบทในห้องเรียน โดยการให้นักศึกษาฝึกจากประสบการณ์จริง เช่น การพูดคุยกับชาวต่างชาติ หรือขณะเรียนในห้องเรียนให้นักศึกษาฝึกพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษ รวมทั้งให้ผู้สอนหาเทคนิควิธีการสอนหรือวิธีปฏิบัติให้นักศึกษานิติศาสตร์สามารถจดจำคำศัพท์เฉพาะทางกฎหมายได้อย่างแม่นยำ เช่น การจัดกิจกรรมในห้องเรียนหรือสอนในห้องศาลจำลอง โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นศัพท์ทางกฎหมายเฉพาะ อาจใช้วิธีการการถาม-ตอบในขณะที่นักศึกษาสอบบทบาทเป็นนักกฎหมายในศาลจำลอง ซึ่งอาจช่วยให้นักศึกษานิติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์และ

วิทยาศาสตร์สาขานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมสามารถเรียนและใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยในเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับทนายความที่เปิดสำนักงานทนายความอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดนครพนม ส่วนใหญ่ยังไม่มี ความเข้าใจภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายมาก เช่น การอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง ทั้งนี้ จังหวัดนครพนมอยู่ติดกับชายแดนลาว เวียดนามมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องที่ทนายความภายในเขตพื้นที่จังหวัดนครพนมต้องเรียนรู้เพิ่มเติมด้านภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายในการสื่อสารกับชาวต่างชาติที่อาจมาขอปรึกษาทนายความ ซึ่งอาจช่วยให้ นักกฎหมายหรือทนายความประจำจังหวัดนครพนมสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงพาณิชย์กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2552). *ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*.

นนทบุรี: กระทรวงพาณิชย์.

กิริติ บุญเจือ. (2522). *ชุดปัญหาปรัชญา: ปรัชญาลัทธิอัตถิภาวนิยม*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

คะนิงนิจ ศรีบัวเอี่ยม. (2545). *แนวทางการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540: ปัญหา อุปสรรคและทางออก*. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.

เคียร์เคอร์คอร์ด, ซอเรน. (2552). *Diapsalmata: ปรัชญาแก้ปณาท*. แปลโดยพวงศศักดิ์เตียรณสกุล. กรุงเทพฯ: หนึ่ง.

จิตติตติงศภัทย์. (2548). *หลักวิชาชีพนักกฎหมาย*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บัณฑิต จันทรโรจนกิจ. (2558). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย: ความเป็นมาและสาระสำคัญ*. พิมพ์ครั้งที่ 1 จัดพิมพ์โดยสถาบันพระปกเกล้า.

เบญจวรรณ พงศ์มขวน. (2544). *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเจ็ดยอด อำเภอเมืองเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เยาวลักษณ์ยิ้มอ่อน. (2557). *การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพของบัณฑิตไทยในเขตกรุงเทพมหานคร*. วารสารปัญญาภิวัฒน์

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อติกานต์ ทองมาก. (2552). *การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูด*

ภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง. สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Crystal, D. (2003). *English as a global language (2nd ed.)*. Cambridge: Cambridge University Press.